

Bilag 3

Socialministerens kommentarer til skrivelse af 22. november 1979 fra Københavns Magistrats 3. afdeling.

1. Lovforslaget om forhøjelse af rådighedsbeløbet omfatter såvel folke-, invalide- som enkepensionister. I enkepensionslovens § 3, stk. 2, anføres det, at det sociale udvalg kan yde ganske særlig vanskeligt stillede pensionister personlige tillæg af det i folkepensionslovens § 13 angivne beløb. Det er dette beløb, der forhøjes i 1979 og 1980, og lovforslaget omfatter således også enkepensionister. Dette fremgår endvidere af bemærkningerne.

2. Efter lovforslaget forhøjes rådighedsbeløbet pr. pensionist med 15 kr. i 1979 og 82 kr. i 1980. Disse beløb er som de øvrige beløb i pensionslovgivningen angivet i pristal 100 og reguleres i overensstemmelse med reguleringspristallet for januar og juli.

De nævnte forhøjelser medfører, at kommunernes rådighedsbeløb i 1979 forhøjes med 15 mill. kr. og 85 mill. kr. i 1980, og ikke som anført i skrivelsen med 30 mill. kr. i 1979 og 70 mill. kr. i 1980.

Baggrunden for denne uoverensstemmelse er formentlig, at man i skrivelsen ikke har været opmærksom på, at kommunerne i 1979 som følge af refusionssystemet udover refusionen for december 1979 får anvist refusionen for januar 1980 i slutningen af december måned 1979. Herved bliver statens merudgift i 1979 ca. 23 mill. kr.

Københavns kommune får efter forslaget forhøjet sit rådighedsbeløb med ca. 2,5 mill. kr. og ikke som anført med ca. 1,9 mill. kr. Uoverensstemmelsen skyldes formentlig, at man i skrivelsen har udregnet rådighedsbeløbet i pristal 100.

Københavns kommune har endvidere under foretræde oplyst, at man i januar kvartal ikke – på trods af en gennemførelse af loven – påregner at kunne give de 1.000 kr. i varmebidrag, som er givet i oktober kvartal. Denne oplysning er formentlig baseret på, at det beløb som København forventer at få ekstra i 1980 er udregnet i pristal 100, mens det rent faktisk udbetales på grundlag af re-

guleringspristallet. Pr. 1. januar 1980 er rådighedsbeløbet fastsat på grundlag af juli 1979 pristallet, som er 139. Dette vil betyde, at København vil få en betydelig større forhøjelse af rådighedsbeløbet, end kommunen har påregnet.

3. Efter folkepensionslovens § 13 er der fastsat et rådighedsbeløb for kommunerne til ydelse af personlige tillæg til ganske særlig vanskeligt stillede pensionister.

Hjælpen skal ydes efter en individuel bedømmelse og i almindelighed kun til pensionister, der opfylder betingelserne for at opnå fuldt pensionstillæg. Personlige tillæg er således, som betegnelsen antyder, en skønsæmsig ydelse som supplement til de øvrige generelle pensionsbeløb.

Kommunernes skøn må således i de enkelte tilfælde afhænge af den pågældende pensionists trang.

Dette hindrer dog ikke, at kommuner, når praktiske administrative grunde taler derfor, kan yde personlige tillæg efter mere generelle retningslinier med hensyn til pensionisternes indtægts- og formueforhold til dækning af udgifter til bestemte formål som f. eks. til husleje, brændsel og medicin. Der må dog ikke være tale om ufravigelige retningslinier.

4. Størrelsen af de rådighedsbeløb som tildeles kommunerne opgøres på grundlag af antallet af pensionister i kommunen den 1. januar hvert år. Beløbet pr. pensionist er højere i hovedstadsområdet end i det øvrige land, således er det pr. 1. oktober 1979 538 kr. i hovedstadsområdet, mens beløbet er 442 kr. i det øvrige land. Baggrunden for, at rådighedsbeløbet er højere for hovedstadsområdet end for det øvrige land, er at behovet for personlige tillæg antages at være større her end i det øvrige land. Socialministeriet har modtaget henvendelser fra en række store bykommuner om en ændret fordeling af rådighedsbeløbet – f. eks. således at det blev udmålt på grundlag af antallet af pensioni-